

Молодий комунар

пролетарі всіх країн, єднайтеся!

орган Новоградського обкому ЛКСМУ

МОЛОДІ
ЖНИВАРІ!
ЗБЕРЕМО
УРОЖАЙ
ЮВІЛЕЙНОГО
РОКУ
ВЧАСНО
І БЕЗ
ВТРАТ!

НА ПРИЗ „ЗОЛОТИЙ КОЛОС“

Косовиця ранніх зернових набирає темп. Молоді жінки включилися в змагання за приз обкому комсомолу та газети «Молодий комунар» «Золотий колос». Сьогодні йдуть попереду:

Іван Степанович та Володимир СТУЛІЙ з колгоспу імені Кірова Онуфріївського району. Цей комсомольсько-молодіжний екіпаж видав з бункера «Нива» 2010 центнерів зерна.

Степан СУЛЬЖИК з колгоспу «Україна» Новоград-ківського району «Нивою» намолотив 1361 центнер; Віктор ЗУБЕНКО з колгоспу імені Фрунзе Долинського району («Колос») — 1361;

Микола ПРИХОДЬКО з колгоспу «Україна» Новоград-ківського району (СК-4) — 803;

Іван БУЗЬКО з колгоспу імені Держинського Устимівського району («Нива») — 665;

Григорій ЛЕЗНИК з радгоспу імені Димитрова Устимівського району («Нива») — 498;

Микола БУФІК з колгоспу «Рассвет» Бобринецького району («Нива») — 420;

Станіслав ТАРАН з колгоспу імені Будьонного Бобринецького району («Нива») — 382;

Микола БОРОДАВКА з колгоспу імені Калініна Селецького району («Нива») — 368;

Володимир БЕЗПАЛКО з колгоспу імені ХХІ з'їзду КПРС Бобринецького району «Нивою» скошив хліба на площі 146 гектарів;

Василь МОГИР жаткою ЖБН-4.9 та Олександр СЕПАШКО комбайном СК-4 (колгосп імені Фрунзе Компанієвського району) скошили ранні зернові кожен на площі 96 гектарів.

Туті колоски, один в один, рідненькі, почалинка другого комбайнового бригадирського загону Григорій ЛЕЗНИК (ліва) та комбайнера Григорія МОРОЗОВСЬКОГО з колгоспу імені Ульянова (Світловодського району). Незабаром можна й підбрати важки — вирівнюють обидва.

Фото В. КОБНАКА.

ЗА ІНІЦІАТИВОЮ КОМСОМОЛЬЦІВ

На жнивах минулого року комсомольсько-молодіжний екіпаж, який я очолював, добився успіху: ми видали з бункера свого комбайна більше 5000 центнерів зерна і посіли одне з перших місць в районі. Допомогли нам згуртованість колективу, чітка організація праці, добре налагоджене технічне обслуговування агрегату. В складних умовах дощового тогорічного літа техніка діяла безвідмовно.

Нині, коли урожай вагомийший минулорічного, ми сповнені рішучості не тільки закріпити досягнутий рубіж, а й перевершити його. У відповідь на лист знатних майстрів збирання нашої республіки до всіх учасників жнив-77, наш комсомольсько-молодіжний екіпаж взяв зобов'язання за 10 робочих днів зібрати урожай на площі 160 гектарів і намолотити 6000 центнерів зерна.

Розповім, за рахунок чого наш екіпаж має намір це зробити.

По-перше, всі комбайни були вчасно і якісно відремонтовані. Ми добре відрегулювали всі вузли, перевірили надійність машин на герметичність, подбали про запасні деталі, обладнали «летучки».

По-друге, роботу зараз організовуємо в дві зміни з таким розрахунком, щоб не глушити мотори 16—18 годин на добу. Розвантажуюмо зерно з бункера без зупинки комбайнів.

Це дає можливість скошувати додатково не менше гектара зернових. За починком кубанців використовуємо груповий метод збирання. Саме створення комплексних збиральних загонів забезпечує маневр транспортних засобів. Це добре підтвердив досвід минулого року.

По-третє, створено надійний заслін втрагтам. Для цього ми добре уцілювали комбайни і кузови вантажних автомобілів. Пере-

обладнали жатки так, щоб зручно було класти у важки полеглі хліба. Для нас це дуже важливо, оскільки на полях господарства полягло багато хліба.

Організатором всіх заходів в тракторній бригаді виступає первинна комсомольська організація. На

Урожай

жнивах це помітніше, ніж будь-коли. В колективі трудиться 11 членів ЕЛКСМ. Це велика сила. Кожен взяв індивідуальні зобов'язання: Дмитро Івашченко дав слово скошити 100 гектарів і намолотити 4500 центнерів зерна. Сергій Шишко теж впродовж площі 100 гектарів і висипле із бункера свого агрегата 4000 центнерів хліба.

За ініціативою комсомольської організації створено штаб якості збирання хліба, який очолює

Олександр Василіненко, наш комсомольський секретар. За організацію технічного обслуговування агрегатів відповідає головний інженер Степан Трохимович Самолюк, за гласність соцзмагання — Анатолій Федас.

Споконвіку вважають, що землероби рахують урожай не на полях, а в закреслах. Жнива підбивають підсумки змагання хліборобів за найбільшій збір ранніх зернових. Сьогодні кожний трудовий день сповнений турботами про жнива.

Ми, комсомольці тракторної бригади вирішили вчасно, якісно і без втрат зібрати урожай сімдесять сьомого року. Наша головна мета: виконати соціалістичні зобов'язання перших двох років десятиї п'ятирічки до 60-річчя Великого Жовтня.

В. ДИМИТРОВ, комбайнер комсомольсько-молодіжного екіпажу колгоспу імені Ульянова Новоград-ківського району.

З ПЕРШИМ ХЛІБОМ!

Радісним настроєм зустріли нинішній жнива хлібороби колгоспу імені Леоніда. Та це й зрозуміло, адже збирання проходить у рік 60-річчя Великого Жовтня, в час, коли йде обговорення проекту нової Конституції СРСР. Відкрили жнива ювілейного року досвідчені механізатори господарства — Віктор Григорович Назаренко та Микола Іванович Черников. З одвічним хліборобським хвилюванням заборобі за найбільшій збір ранніх зернових. Сьогодні кожний трудовий день сповнений турботами про жнива.

Ми, комсомольці тракторної бригади вирішили вчасно, якісно і без втрат зібрати урожай сімдесять сьомого року. Наша головна мета: виконати соціалістичні зобов'язання перших двох років десятиї п'ятирічки до 60-річчя Великого Жовтня.

В. ДИМИТРОВ, комбайнер комсомольсько-молодіжного екіпажу колгоспу імені Ульянова Новоград-ківського району.

новий Крашевський уважно слідкує за їх роботою. А пословиці з села Анніна. Та це й зрозуміло, адже збирання проходить у рік 60-річчя Великого Жовтня, в час, коли йде обговорення проекту нової Конституції СРСР. Відкрили жнива ювілейного року досвідчені механізатори господарства — Віктор Григорович Назаренко та Микола Іванович Черников. З одвічним хліборобським хвилюванням заборобі за найбільшій збір ранніх зернових. Сьогодні кожний трудовий день сповнений турботами про жнива.

Р. ЖУКОВА, працівник газети «Наддніпрянська правда», Світловодський район.

ВІЗЬМИ ІЗ СОБОЮ ПІСНЮ...

Бажка і відповідальна, очікувана і щаслива настає для хлібороба пора. Бо жнива — то і радість перемоги, і солоний піт утоми, і прикрий дощ, котрий псує настрій. Та коли важко хліборобу, завжди приходить на поміч пісня. Бо що то за жнивар без пісні? А подарують хліборобам її, задушевну, щирі, надихаючу учасники обласних агітпоїздів, які вирушили в понеділок о десятий ранку із Кіровограда на поля області. Та й хіба тільки пісню подарують хліборобам учасники агітпоїзду «Збирання врожаю ювілейного року — загальнонародна справа». У

складі екіпажів восьми агітпоїздів — не тільки учасники художньої самодіяльності, а й лектори первинних організацій товариства «Знання», художники, працівники побутового обслуговування. Пісні, танці, вірші, які славлять хліборобську працю в ювілейному році, часівки на місцеві теми, гумористичні сповідання, містятوری підготували для жниварів трудівники «Червоної зірки», ремесло «Укрспільгосптехніка» заводу радіовиробів працівники Палацу культури імені Компанієвського.

Л. ОСОКІНА.

НА ДОПОМОГУ ХЛІБОРОБАМ

Вже стало традицією, що молоді вчителі шкіл Долинського району в період літніх канікул допомагають трудівникам господарств. Ось і нині, як тільки закінчився навчальний рік вчителі Пилипівської восьмирічної школи подружжя біолог Мідія Григорівна і фізик

Валерій Миколайович Плевачин допомагають ріллям радгоспу «Реконструктор». Вчитель фізкультури з цієї ж школи Леонід Петрович Яценко працює на будівництві. В господарстві нині трудиться оператором на відгодівлі свиней вчителька молодших класів

Новогригорівської восьмирічної школи Оксана Степанівна Глушенко.

Виявили бажання працювати в колгоспі імені Шевченка і вчитель Іванівської восьмирічної школи. Директор Микола Прокопович Сулима, вчитель фізики Микола Степанович Берен-

да та сівів Віктор Федорович Куделя допомагають хліборобам: на період жнив вони стали поміщиками комбайнерів зернозбиральних комбайнів.

М. ФЕДОРОВ, працівник Долинської районної газети «Шляхом Ілліча».

ВІДДАВНА існує в радянських людей чудова традиція — зустрічати професійні свята трудовими дарунками. Завтра наш день — День металурга. Вдвадцятье відзначає його країна, вчотирнадцятье — трудящі Світловодського заводу чистих металів імені 50-річчя СРСР. Багато разів колектив підприємства виходив переможцем соціалістичного змагання у місті, області. А з 1972 року перехідний Червоний прапор Міністерства і ЦК профспілки працівників металургійної промисловості СРСР знаходиться у нас на заводі.

Цех № 8 один з найстаріших на підприємстві і, що вже доведено практикою соціалістичного змагання, один з найкращих. План десятиріччя п'ятирічки його колектив зобов'язався виконати за чотири з половиною роки. Дотримати слова буде нелегко, адже план, доведений на ювілейний рік, набагато перевищує попередній. Та ось факт: цех тільки за один квартал мета-

лургів цеху випускають продукції більше, ніж за весь 1972 рік. Сьогодні ми працюємо на повну, продуктивність установок, значно підвищилась якість технології виробництва, ефективнішим стало соціалістичне змагання.

З особливим, радісним настроєм

редації День металурга ще чотири бригади плавильників рапортували про дострокове виконання плану другого року п'ятирічки. Тепер в цеху 12 колективів працюють в рахунок 1978-го, серед них три комсомольсько-молодіжні, очолювані Миколою Петровим, Анато-

вчтувались ми у рядки цього важливого документу. І думка була одностайною: право на труд треба виправдовувати ударною працею щодня. Ударною — значить і високоякісною. Майже половина продукції, яку випускає цех, удостоєна державного Знака якості. Відмінно трудяться плавильники зміни майстра Є. Пономарьова комсомольці О. Артеменко, Д. Бутенко, В. Антонов, високу точність замірів електрофізичних параметрів гарантують лаборанти Валентина Ушакова та Наталка Швець.

Всі комсомольці цеху зобов'язалися достроково виконати завдання двох років п'ятирічки, майже половина з них — до 60-ї річниці Великого Жовтня. І хочеться побажати їм: так тримати, металурги!

С. ТИШКО,

плавильник Світловодського заводу чистих металів імені 50-річчя СРСР.

ЗАВТРА — ДЕНЬ МЕТАЛУРГА

НАШ ВОСЬМИЙ ЦЕХ

зустрічають професійне свято плавильники, наставники молоді О. В. Фурса, В. С. Гекало, М. М. Решетник, комсомольці Віктор Прокосець, Григорій Корун, Володимир Татаренко, інші, з ким мені доводиться поруч працювати. А піднесення це від того, що кожен з трудівників цеху прагне відзначити 60-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції високими досягненнями у праці. Папе-

лем Ісакчем та Михайлом Бічком. Зразком того, як треба тримати дане слово, є приклад молодого комуніста Миколи Петрова. Він першим на заводі і в місті виконав план трьох років десятиріччя п'ятирічки.

Всі радянські люди обговорюють цю нову Конституцію Союзу РСР, яка гарантує обов'язкове право на працю, освіту, відпочинок. З великим хвилюванням

ЧЕРВОНІ КІННОТНИК ОЛЕКСАНДР ПРОЦЕНКО

«Для ліквідації банди кількістю до 100 вершників, які розташувалися на березі р. Калаїс, в яру поблизу хутора, що за вісім верств північніше Іноківки, вислати кавалерійський дивізіон другого полку Котовського...»

Командир полку М. М. Криворучко відірвав погляд від невеличкого клатка паперу.

— Зрозуміли завдання, товариші? Треба ліквідувати банду. Є підстави думати, що бандити засіли у лісі. — Микола Миколайович показав олівцем на незвичайну цятку на карті. — І в Хмельницьких лісах виставили засідку. Необхідно розробити варіанти, щоб непомітно увірватися в село. Виснуємо опівночі.

— На весняному небі зорі. Тина. Чути, як навіть обмотані ганчірками коні коні ступають по траві.

Стій, — тихо пошепотів командир дивізіону. Стрий вершники замикає.

— Далі йдуть ризиком. До Хмельницьких — менше верст. Помітних неможливо, здіймуть трипогу, втечуть...

— Можна, ділі я піді один? — звернувся до командира високий широкоплечий червоноармієць. Його карі, широко відкриті очі, мужнє обличчя, хвацько загнута на ліве вухо папах свідчили, що це людина смілива і вольова.

— Як прізвисько?

— Проценко. Олександр, — швидко проказав боєць.

Командир легенько постукував пальцями по кобурі маузера, щось згадуючи.

— Проценко, кажеш? — І раптом ледь чуто зашмигнув. — Це ти у Єлисаветграді домагався побачення з комбригом, щоб тебе зарахували до полку? Здається, погрожував мені, що дійдеш до Григорія Івановича навіть через мій труп, коли не візьмемо тебе до себе?

— А що ж — мені до біляків треба було подаватися, чи як? За свою владу хотів воювати, за народну.

— Молодець, Олександр. Ось такими і сильна Червона Армія. А щодо пропозиції одному піти зараз до бандитів і зняти заставу, давай обміркуємо. Вперше?

— Виставити сил?

— Іх же там не так і багато. Справлюсь.

— Ну, що ж, орле, дайся. На тебе наді...

Нагороджений орденом Червоного Прапора... червоноармієць другого капітану, той ж бригади г. Проніско Олександр Ілліч за те, що під час бойових дій полку у Тамбовській губернії при настанні на с. Хмельники, Проценко першим кинувся на бандитську заставу, порубав декілька бандитів, що були в заставі, захопив шість коней із сіланими і тим самим дав можливість полку увірватися в село, не наражаючись на небезпеку, і захопити значуща противника. (Із наказу військам Тамбовської губернії про нагородження червоноармійців Окремої кавалерійської бригади Г. І. Котовського за відзнаку в боях при ліквідації банди Антонова, 25 березня 1921 р.).

Немало блискучих операцій здійснили червоні вершники кавалерійської бригади Котовського на фронтах громадянської війни. Їх гострі клинки нищили григорівців і білополюків, врангелівців і махновців. Заключилим акордом могутнього натиску котовців був розгром банди Тютюнника в Подільській губернії. І в більшості цих операцій брав участь наш земляк, орденноносець О. І. Проценко.

Відстоюючи завоювання Жовтня у сутінках з класовими порогами, повернувшись Олександр Ілліч до рідної Єлисаветградки. І одразу поринув у нові справи. А їх було немало: борючись з куркулями, потім — створення і зміцнення колгоспного ладу, самовіддана праця у колективному господарстві.

Минули роки, і доволі колишньому квітцю знову вступити в дієвий з поросом. На цей раз набагато сильнішим, запеклішим, жорстокішим.

...Фашисти окупували рідне село. Та не знали вони єлскою і тут, далеко від лінії фронту. Вдень і вночі громили загарбників кіровоградські партизани. Встав до їхніх лав і він, червоний кіннотник, герой громадянської.

«У боротьбі проти німецьких окупантів загинули сміртю хоробріх комуністи Д. І. Зіноватний, О. П. Пегля, М. С. Овчаров, активісти О. І. Проценко, М. С. Адамченко та інші».

(З історії міст і сіл Української РСР. Кіровоградська область).

Та не загинула пам'ять про зас, вірні сини соціалістичної Батьківщини. Діла ваші, подвиги ваші живим прикладом надихають нащадків, кличуть їх до здолання нових вершин, з яких яскраво світить зоря людського щастя.

Ю. МАТІВОС,
кравець,

На X міжнародному кінофестивалі

Хай завжди будуть мультфільми!

Майстри мультиплікаційного кіно, здавалося б, використали вже всі можливості: є фільми мальовані, лялькові, їх герої роблять з паперу, дроту, соломи. Але польські кінематографісти знайшли ще один «матеріал» — звичайну вошу. Веселий сміх дітей і палкі оплески, які супроводили стрічку «Гра з воною», показану на конкурсному перегляді міжнародного фестивалю фільмів для дітей, доводять, що мистецтво мультиплікації невичерпне.

Багато країн подали на фестиваль мультиплікаційні картини. І це зрозуміло: їх кумедні герої, смішні пригоди дуже подобаються юним глядачам.

Не випадково в конкурсній малюнків на асфальті, проведеному перед початком фестивалю біля будинку Палацу піонерів, маленькі художники найчастіше малювали Вінні-пуха, чебурашку, крокодила Гену, лева Боніфація — найулюбленіших своїх героїв.

Але автори стрічок найчастіше прагнуть не тільки розважати дітей, а в захоплюючій і часом веселій формі прищеплювати їм ідеї дружби, взаємодопомоги, працьовитості. Показовим є в цьому відношенні і фільм «Гра з воною». Різноманітні клубочки, зв'язуючись у химерні узорі, не тільки перетворюються в граючих смішних звірят і рибок, а й показують, як з цього складного пе-

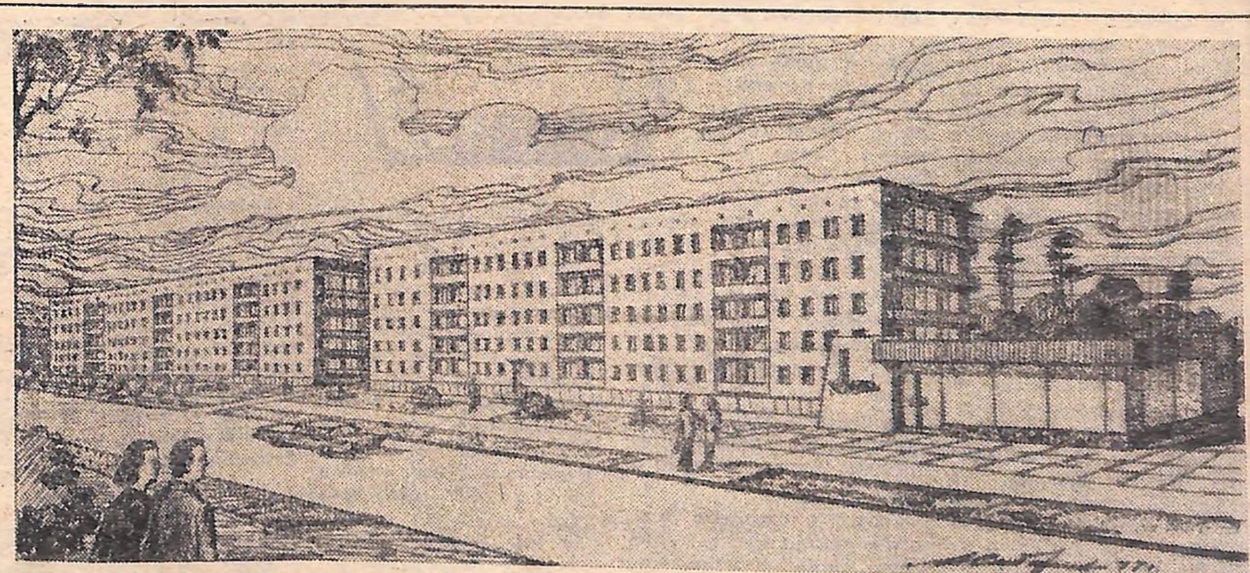
реплетення шерстяних ниток виходить красивий килим. Старанна мурашка з в'єтнамського фільму «Мурашка і рис» долає багато небезпечних перешкод, але не кидає рисового зернятка, яке несе в рідний мурашник. Добро завжди пермагає зло, незважаючи на всі хитрощі і підступи, — така ідея індійської стрічки «Небеса, допоможіть нам».

Кмітливості, спритності ненадочуливо вчить малюнків радянський фільм «38 папуг». Саме стільки треба папуг, щоб виміряти ріст удава. Його можна міряти мавпами, слоненятами, але хитрий удав вибирає саме папуг — адже так він буде більшим.

Діти, сміючись і розважаючись, повинні освоїти складні поняття, вчитися мислити абстрактно, зв'язати режисера стрічки Ізана Уфимцева. Одне із завдань кіно — розбудити в дитині допитливість, прагнення пізнати світ.

Юні глядачі захоплено зустрічали також мультиплікації Болгарії, Чехословаччини, Швеції, інших країн. Їх оплески, голосний сміх підтверджували правильність зворушливого підпису під одним з малюнків на асфальті: «Хай завжди будуть мультфільми!».

Л. ЄРМАКОВА,
О. НЕЗЛОБІН,
кор. ТАРС.

В ЦЕНТРАЛЬНІЙ ЧАСТИНІ СЕЛИЩА ОЛЕКСАНДРІВКИ ПО ВУЛИЦІ ЛЕНІНА СПОРУДЖУЮТЬСЯ ЖИТЛА ДЛЯ ПЕРСОНАЛУ, ЯКИЙ БУДЕ ОБСЛУГОВУВАТИ ГАЗОПРОВІД ОРЕНБУРГ — ЗАХІДНИЙ КОРДОН СРСР. ТАКІЙ ВИГЛЯД МАТИМУТЬ БУДИНКИ ДЛЯ ПРАЦІВНИКІВ ГАЗОПРОВІДУ.

Малюнок архітектора А. СИДОРЕНКА.

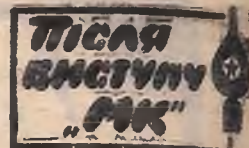
ШЛЯХАМИ СЛАВИ БАТЬКІВ

ОРЕЛ. (Кор. ТАРС). Урочистою маніфестацією в Орлі відкрився XII обласний зліт учасників Всесоюзного походу комсомольців і молоді по місцях революційної, бойової і трудової слави радянського народу. В програмі зльоту — військово-спортивна естафета, огляд-конкурс військово-патріотичної виховної роботи,

зустріч юних патріотів з ветеранами Комуністичної партії, з героями війни і праці.

У Всесоюзному поході «Шляхами Святих-героїв» беруть участь близько двохсот тисяч юнаків і дівчат. Територія області була ареною запеклих боїв Радянської Армії з полчниками гітлерівців. Тут проходила

одна з грандіозних битв минулої війни — битва на Орловсько-Курській дузі. Досі ще багато солдатів і офіцерів, які полягли в боях на орловській землі, залишаються невідомими. Зробити їх імені надбанням історії, розповісти нащадкам про їх ратні подвиги — одне з найважливіших завдань юних патріотів. Учасники походу вже багато зробили для цього. З'ясовано біографії багатьох героїв Великої Вітчизняної війни, встановлено тисячі імен воїнів, які полягли в боях за Батьківщину.

„ЧИ ГОТОВІ КОСАРИ“

В рейдовому матеріалі під таким заголовком 18 червня «Молодий комунар» піддав гострій критиці комітети комсомолу Долинського району за серйозні організаційні упущення в підготовці збиральної техніки до жнив. Зокрема вказувалося на позицію байдужості в цій справі комсомольських організацій колгоспу «Ленінський шлях», радгоспу «Реконструктор», райкому комсомолу.

Як повідомив редакції перший секретар Долинського райкому комсомолу В. Коробов, критика визнана правильною. Матеріал рейду «Молодого комунара» і обласного штабу «Комсомольського прожектора» обговорено на бюро райкому. У відповідь на критику створено районний штаб «Жнива-77», розроблені умови соціалістичного змагання між молодими хліборобами, повсюди створені пости «КП», живі пости якості. Однак районного рейду по перевірці готовності техніки до косовиці ранніх зернових так і не встигли провести. Районний штаб «Комсомольського прожектора» збирається зробити це так довго, що й жнива почалися. Наслідки такої нерозпорядності і неоперативності головного органу комсомольського контролю прозвучали в перші ж дні на збиранні. Красномовне підтвердження тому є лист комсомольців колгоспу «Ленінський шлях», надісланий до редакції на початку жнив. «Здрастуй редакція! Комбайнів у нас в господарстві 15 штук. 12 із них — справні, до трьох немає ходових ременів, цпків ШАХ-15, вартіатор привезли із райоб'єднання «Сільгосптехніка» вчорашній і виявилося, що він неякісно зроблений. А трудівники колгоспу у відповідь на лист майстрів збирання республіки взяли зобов'язання за 10 робочих днів закінчити збирання врожаю зернових».

Тож райкому комсомолу і районному штабу «Комсомольського прожектора» потрібно з цього листа зробити висновки надалі.

ДИСКУСІЙНИЙ КЛУБ „МК“ „ЩО ДОЗВОЛЕНО МОЛОДОСТІ?“

УТВЕРДЖУЙСЯ В ЖИТТІ ДОБРОМ

● Роздуми письменника над листами,
що надійшли до редакції

С УЧАСНА молодь багатша, матеріально краще забезпечена, вона сприймає величезну духовну спадщину, вона грамотніша. Та чи зможе вона піднятися на таку емоційну висоту, на яку в свій час піднялися батьки і діди?

Це питання хвилює зараз всіх — батьків, учителів, наставників, керівників виробництва. Люди старших поколінь дивляться на свою зміну і оцінюють її без будь-яких скидок. Коли ж бачиш, як школярки, наче ті мурахи, трудяться на дослідних ділянках, збирають металолом, ростять кроликів, то все це викликає шире захоплення і радість. А коли пізніше, підрісши, ці хлоп'ята і дівчатка вже пробують осідлати трактора, працювати на токарному верстаті, змайструвати планера і полетіти на ньому, — то це вже вселяє велику надію.

У нашої молоді широкі простори для оволодіння знаннями, для навчання і творчості. Їх, схилених над приладами у лабораторіях і кабінетах, побачиш зараз в кожному місті і в кожному селі, вони, шістнадцятилітні, складають поеми і малюють художні полотна. Наші молоді сучасники тягнуться до сонця, світла, до радості, до щастя, вже з юних літ прагнуть завоювати такі висоти життя, які їхнім батькам і не снилися. Ми всіляко підтримуємо це прагнення, щиро благословляємо на добрі діла.

— Дерзайте! — кажемо.

Біда тільки в тому, що серед великої маси завзяятих і беручих, не всі однаково розуміють основну свою мету. Одні старанно вчать, сумлінно виконують всі завдання, захоплюються музикою чи живописом, багато читають, у вільний час танцюють, ходять у туристські подорожі, гартують тіло і душу, щоб доблесно трудитися, знають, що їх праця завжди буде високо оцінена, і у свій час буде своя машина чи мотоцикл, квартира і дача, можливість поїхати в подорож і за кордон, удосконалюватися в майстерності, рости на роботі. А є і такі, що вчить-ся аж ніяк не прагнуть, уроків не готують, завдання списують у товаришів, відповідають по підказках, більшість вільного часу проводять з розважками, кривляються на танцюльках, заводять сумнівні знайомства, сподіваючись заполучити тещу, яка в придане подарувала б дачу і «Жигулі».

Ось Анатолій П., в якого є батько й мати, один в сім'ї. В школі вчився абияк, більше «вижджав» на трійках. Розбещений матусею, дуже рано почав форсити у вишуканому модному одяганні, призначався до цигарки, став попивати винце і проводити більшість часу на танцюльках, в підворотні з такими ж, як сам, друзями. Скрізь вони кричать, горляють, як несамоовіт, ведуть себе розгнуздано, нахабно з дівчатами, старшими. У квартирі сам тільки те й робить, що крутить дику музику, від якої сусіди задувають вуха. Розмашисто тринькає грошки свого поклядистого татуса і не дуже переобтяжує себе якимось заняттям. Надвечір, коли спаде жара, надуфлений і надушений, він виходить на гулянку. Транзистор під рукою, цигарка в зубах...

Він іде, а мати по сходах вгору несе великий тук висушеної білизни. — Поміг би, — просить сина.

— А ти сама не донесеш? — грубо відповідає.

Іншого разу хвора мати зупиняє: — Треба підлогу вмити в квартирі.

— То мий, як тобі треба, — гримзує і пішов.

МОЖНА зрозуміти сердечну стурбованість тих, хто думає про майбутнє свого покоління, про вибір свого місця в житті і тверду життєву позицію. Молодості багато чого дозволено. Важливо, як вона користується своїми правами для того, щоб утвердитися в житті на вірному шляху, задовольнити свої поривання і принести якнайбільше користі людям, народові, Батьківщині.

Те, що окремі хлопці хуліганять, а деякі дівчата стають надто модерними і рано втрачають жіночність, якоюсь мірою вже визначає їх подальший шлях у житті. Такі молоді люди рано призначаються до спиртного, їх долають лінощі, і життя буває зіпсоване з самого початку. Але ж вони зустрічаються з іншими людьми, і їх неуживчивість, егоїзм, розпутність псує життя іншим, розбивають інші долі. Не перевелися, на жаль, гульвіси, які по кілька раз женяться, і гульцяйки, що з одного заміжжя відразу спішають до другого, дітей гублять, мов сороки, ростити і виховувати їх залишають старим, немичним батькам. В цьому якоюсь мірою винна і наша школа, в якій поки що не дають ніяких знань про основи сімейного життя, виховання і догляд за дітьми. Чи не тому від багатьох свекрух доводиться чути, що невістка не вміє навіть зігріти молоко і заправити соску.

Звичайно, це непогано, якщо молодий чоловік в компанії зміє емоційно розповісти смішний анекдот, а молода жінка граціозно пройдеється в танці. Але коли цей чоловік і на роботі теж розказує анекдоти та б'є байдики, а жінка тижнями хати не мете, то які ж із них творці нового життя? Що вони дадуть суспільству? Чи не забия танцювальний майданчик їх людського сумління? Якщо ще й часто прикладаються до горличка виною пляшки, тоді й зовсім біда.

У деяких молодих існує дуже хибне уявлення про пияцтво. Вважають: якщо пити небагато, то це не біда, можна, аби тільки в міру. Один учасник дискусії так навіть і висловився: «Бід того, що дехто чарку-другу ахилить, горя великого не буде. Аби розум людини мала...». Дурниці. В кого є розум, той зовсім не п'є. Бо щоденне вихляння хоч маленької чарочки, рано чи пізно, доведе до повної втрати глузду, людина втратить свою подобу.

Є багато можливостей емоційно відпочити і без спиртного, тільки треба вміло поєднувати перебування на танцювальному майданчику і в бібліотеці, кінозалі і на стадіоні, на популярній лекції і в музеї чи на виставці, і скрізь поповнювати знання, набиратися натхнення, духовних сил, пристрасті для роботи на весь довгий вік, на якому всього ще буде, як на довгий низі.

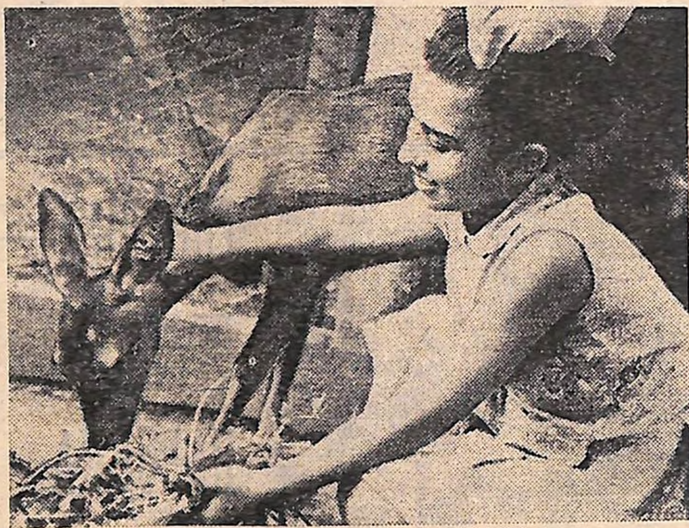
Олександр МОТОРНИЙ.

ПІОНЕРСЬКЕ ЛІТО

«У НАС — НАЙЦІКАВІШЕ!»

Мабуть не кожному з вас доводилося ось так, з рук, годувати красуню косулю. Коли Люда Плотнікова повернулася додому, на Олександрівщину, вона обов'язково розповість про неї своїм однокласникам. І як беретти лісових тварин, і як вирощувати кролів, як доглядати за деревами — про все зможе розповісти Люда. Відтепер вчителька біології матиме в її особі найпершого помічника. І Люда не просто матиме повне право допомагати їй в усьому, а це стане її безпосереднім обов'язком. Бо скоро в неї з'явиться посада інструктора юних натуралістів. І Оленка Дінар повезе таке ж в Добрянську середню школу Вільшанського району, і Володя Савенко в Маловисківську середню школу, і ще багато хлопчиків і дівчаток. А отримають вони його тут, у піонерському таборі «Юннат», що створений при Кіровоградській обласній станції юних натуралістів. Щоліта тут протягом двох змін відпочивало 240 кращих юннатів області. В цьому ж році тут проведуть свої канікули 360 юних любителів при-

На фото: «Які добрі й ласкаві руки в моєї малят хазайки» — мабуть так думає лісова гостя про Люду ПЛОТНИКОВУ (фото винув). «Хай завжди буде сонце!» — звався конкурс малюнків на асфальті (фото зліва). Любителів шашок зібрав за столами шаховий турнір. Раділи Валерій ШУЛЬГА, Олег КОРОБКО, Юра ВЛАСИНСКИЙ — їх загін зайняв у цьому перше місце (фото справа).

Фото М. ТЕРНАВСЬКОГО.

(Із кінофільма
«Розыгрыш»).

БАЛЛАДА О ДОЖДЯХ В НАЧАЛЕ ЛЕТА

Музыка Александра

ФЛЯРКОВСКОГО.

Стихи Алексея

ДИДУРОВА.

1.
Когда роинет капли
первый дождь
И гром из тучи катится
на крышу,
Бьет город мой
предвещая дрожь,
И я се душой и кожей
слышу,
Дожди в начале лета,
как стихи,
Нас возвышают до своих
истоков.
И кажется: раз улицы
тихи,
Все в наших душах мирно
и высоко.

Острее станут запяжи
бульваров,
И здания заглядываются
в зеркала
Глубоких, словно реки,
тротуаров.
В смешении волн и высоты
Идешь спокойно,
медленно, не кроясь,
И кажется: раз улицы
чисты,
Чисты у всех у нас души
и совесть.
То каплями, то струями
бьет дождь,
То точкой, то тире
стучится в раму.
И кажется, что все,
чего ты ждешь,
О встрече посылает
телеграмму.

СПОРТ

Команди другої зони другої ліги класу «А» закінчили перше коло чемпіонату країни. «Зірка» займає дев'яту сходинку турнірної таблиці. Як ви розіграєте цей результат?

Махно. Як задовільний. Ми планували набрати в першому колі 26 очок, фактично маємо 25. Виходили з реальних можливостей. Справа в тому, що, як нам відомо, нам довелося 14 ігор провести в гостях і лише 8 — на своєму полі.

Знали ми й сили команд, з якими доведеться зустрічатися, прогледували їх ігри під час тренувального періоду. Знали, що неадекватно доведеться грати з армійськими командами. Крім того, передбачалося, що на високому рівні проведемо початок турніру миколаївський «Суднобудівник», нікопольський «Колос», житомирський «Спартак», херсонський «Кристал», ужгородська «Говерла», з якими ми грали в гостях. Прогнози виявилися невірними. Всі ці команди за підсумками першого кола знаходяться вгорі турнірної таблиці.

Расторгуєв. І все ж могло бути краще. Команди не вистачало психологічної стабільності, наполегливості у досягненні мети. Наприклад, у матчі з миколаївським «Суднобудівником» ми повинні були зіграти рівно, але за три хвилини до кінця зустрічі забив м'яч у свої ворота. Перегравали ми й житомирський «Спартак», але зазнали поразки. Недосвідчені можливості ждановського «Новатора» а в грі з «Спаранією» з Дроки допустили тактичний промах. Ведучи з рахунком 3:0, замінили кілька гравців і пропустили в свої ворота три м'ячі.

Касьонкін. На результат команди серйозно вплинула травма, яку одержав Володимир Новаковський. Це гравець з яскравим вираженням індивідуальним характером. Він був нашою головною силою в лівій нападці, саме він виводив команду вперед. Після гри 7 травня в Одесі Володя майже на два місяці вилетів зі строю.

Більшість любителів футболу оцінює результати виступів команди в залежності від того, на якому полі вона грає. І вже стало правилом вважати нормальним, якщо в гостях набрано половину можливих очок. Проте, деякі спеціалісти футболу, зокрема, редактор журналу «Футбол — хокей», критикують тактику гості — господарі. Вони стверджують, що така тактика збіднює футбол.

Махно. Ми не орієнтуємо команду на оборонну гру в гостях, на пінію. Але проблема «гості — господарі» була, залишається зараз і залишиться в подальшому. Я читав статтю Філатова в щотижневик «Педсіль». Він розглядає питання в чисті психологічному плані, критикує керівників команд, які

ГОЛИ ВОСЕНИ РАХУЮТЬ

ІНТЕРВ'Ю НАШОГО КОРЕСПОНДЕНТА З НАМАЛНИКОМ ФУТБОЛЬНОЇ КОМАНДИ «ЗІРКА» Ю. І. МАХНОМ, СТАРШИМ ТРЕНЕРОМ О. І. РАСТОРГУЄВИМ, КАПІТАНОМ КОМАНДИ Ю. КАСЬОНКІНИМ ПЕРЕД ПОЧАТКОМ ДРУГОГО КОЛА

на виїзді грають від оборони, всіляко намагалися зберегти недоторканість своїх воріт.

Але не можна скидати з рахунку таких факторів: в гостях команда, як правило, була перестроєною від довгого перебування, не завжди забезпечена раціональним харчуванням, футболісти живуть в готелі, де відпочинок не завжди бездоганний. Іноді гостям не надають хороших полів для тренувань. А хіба не секрет, що частіше симпатії суддів на боці господарів?

Расторгуєв. Звичайно, тактичний майданчик гри в гостях складається в залежності від суперника з яким ми зустрічаємося. Проте, що ми не орієнтуємо команду на пі-

нію на чужих полях гравців, наприклад, перемога з рахунком 2:0 у грі з київськими армійцями, які були лідерами зони і не мали жодної поразки. З таким же рахунком ми виграли в Черкасах у «Дніпра». І не в той час, коли команда була на піднесенні, одержала ряд перемог над провідними колективами зони.

— Як, на вашу думку, особливості другого кола і які перспективи «Зірки»?

Махно. Для нас найважливішою особливістю другого кола є те, що ми проведемо 14 ігор на своєму полі і лише 8 — в гостях. Правда, це не подарунок, адже у нас трагітичні провали команди зони — армійці Одеси, Львова, Києва, миколаївський «Суднобудівник», херсонський «Кристал», житомирський «Спартак» та інші. І все ж ми впевнені, що проведемо ігри краще, ніж на полях цих команд. Плануємо набрати 32 очки і за підсумками чемпіонату увійти в чергову трійку команд зони.

Расторгуєв. Дехто критикує нас за таке прогнозування. Можливо, як можна заочно поразку або нічию планувати. Але ми виходимо з реальних можливостей. Ось приклад: 12 серпня ми граємо в Харкові проти «Металіста», а 16 серпня в Полтаві проти «Колоса». Плануємо привезти з цього турніру два очки. Чому? «Металіст» не та команда, яка даремно супернику виграє на своєму полі, а у «Колоса» сподіваємося на перемогу. Або може бути дві нічиї. Звичайно, наші передбачення будуть коректуватися в залежності від того, в якому стані буде команда. Можливі втрати гравців, травм та інші несподіванки, що вплинуть на хід гри. Проте, я приєднуюсь до думки Ю. І. Махна: ми твердо вирішили боротися за місце у верхній трійці.

ТАБЛИЦЯ РОЗІГРАШУ
ЧЕМПІОНАТУ СРСР З ФУТБОЛУ
СЕРЕД КОМАНД
ДРУГОЇ ЛІГИ ДРУГОЇ ЗОНИ
ЗА СТАНОМ НА 13 ЛИПНЯ

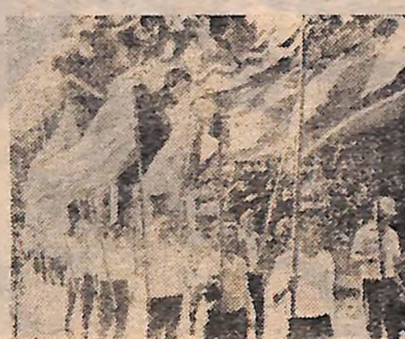
	І	В	Н	П	М	О
СКА Од.	20	15	3	2	34-9	33
СКА К.	19	12	5	2	27-13	29
«Кристал»	22	11	6	5	26-20	28
СКА Л.	22	9	9	4	29-13	27
«Колос» П.	21	10	7	4	26-12	27
«Суднобудівник»	22	10	7	5	30-21	27
«Металіст»	19	10	6	3	30-12	26
«Спартак»	21	11	4	6	24-14	26
«Зірка»	22	10	5	7	28-18	25
«Говерла»	22	9	7	6	26-17	25
«Буковина»	22	9	5	8	25-14	25
«Десна»	22	6	9	7	20-26	21
«Новатор»	22	8	5	9	19-25	21
«Спаранія»	22	7	6	9	23-27	20
«Хмель»	22	5	9	8	16-19	19
«Львівськ»	22	9	1	12	21-31	19
«Алтаніка»	22	5	8	9	18-22	18
«Фрунзенець»	22	7	3	12	15-25	17
«Топпедо»	22	6	4	12	19-29	16
«Алтаніка»	21	4	6	11	12-33	14
«Мастар»	22	4	4	14	14-32	12
«Колос» П.	21	4	3	14	14-32	11
«Дніпро»	22	4	2	16	7-39	10

ДРУГІ РЕСПУБЛІКАНСЬКІ МОЛОДІЖНІ ІГРИ

СРІБЛО І БРОНЗА

Харківський велотрек протягом трьох днів був ареною змагань велосипедистів за програмою других спортивних ігор молоді України. В складі збірної колективу спартаківців республіки був і кировоградець Валерій Корон. У фіналі спринтерської гонки він зустрівся з представником команди ДСТ профспілок киянином Сергієм Івчатовим. Черемі з невеликою перевагою столичний гонщик. Нашому земляку дісталася друга сходинка і срібна медаль. А Ігор Тихохід із «Бузьвісничан» повів бронзу у Сімферополі.

В. ТВЕРДОСТУП.

ГОРОДКИ — ГРА НАРОДНА

БІЛЬШЕ пізнавості пройшло з того часу, коли були розроблені і затверджені єдині правила такої популярної народної гри, як городки. Нині в нашій країні займається цим видом спорту більше ніж мільйон чоловік. У городки грають не тільки на стадіонах і спеціальних кортах, але й у парках культури, будинках відпочинку.

Гра в городки була улюбленим заняттям академіка І. Н. Павлова. В городки очолював О. М. Горький, М. І. Калінін. Приналежність стала популярною ця гра і в Гайвороні. Нині тут в майстрів спорту, Гайвороні постійні учасники збірних команд Одесько-Кишинівської залізничної, Закарпатської і Всесоюзної Рад товариства «Локомотив».

Тридцять, а з 2 по 9 липня, у Гайвороні було відкрито прапор 37 чемпіонату країни в городки серед залізничників. Збірні команди 14 залізничних віталей перший секретар райкому Компартії України М. Д. Застін і голова організаційного комітету, заступник голови райвиконкому А. П. Мельник. Від імені учасників змагань хаб-стел прийняв представник комітету по фізкультурі і спорту при Раді Міністрів СРСР М. Н. Дурнев. В особистій першості перемогу здобув Вячеслав Фетисов (Московська залізниця).

Друге місце виборов Анатолій Криксунов (Далекосхідна залізниця). Наш земляк гайворонець Іван Пугач (Одесько-Кишинівська залізниця) зайняв третє місце. Іван Пугач — майстер спорту СРСР, голова районної ради ДСТ «Локомотив». Такого результату він досяг вперше.

В командній першості переможцем кишинівський колектив Далекосхідної залізничної, на другому місці — городничини Західно-Сибірської залізничної. Команда

Одесько-Кишинівської залізничної зайняла п'яте місце. Слід відзначити, що гайворонці підготували добру спортивну базу для городничин. У будівництві нового спортивного майданчика взяли участь комсомольці лінійного відділення міліції та міжгоспозначення навігально-виробничого комбінату по професійній орієнтації учнів.

Незабаром молоді городничини Гайворона Володимир Затворний, Олег Хлінух та Анатолій Телятников поїдуть в Пензу, де пройде старт чемпіонату країни з городки серед юнаків. Цей чемпіонат проводить Всесоюзна рада ДСТ «Локомотив».

О. ПАВЛІЧУК,
наш громадський кореспондент.

СПОРТИВНИЙ ПАРАД УЧАСНИКІВ

ПІДУТЬ змагання. ВЯЧЕСЛАВ ФЕТИСОВ (МОСКОВСЬКА ЗАЛІЗНИЦЯ), АНАТОЛІЙ КРИКСУНОВ (ДАЛЕКОСХІДНА ЗАЛІЗНИЦЯ) ІВАН ПУГАЧ (ОДЕСЬКО-КИШИНІВСЬКА ЗАЛІЗНИЦЯ).

Фото В. ЗЕМНОРІЯ.

ПОГОДА

Вдень 16 липня по території області і місту Кировоград передбачається мінлива хмарність, короткочасний дощ, місцями значний. гроза, рясний град. Вітер західний 9-12 метрів на секунду, при грозі шквально посилення 20-25 метрів на секунду. Температура повітря по області 20-25, по місту 21-23 градуси.

Друзе!

Продовжується передплата на обласну молодіжну газету. В будь-якому відділенні зв'язку, агентстві «Союздруку», у листоноші чи громадського розповсюдженя преси ти можеш оформити передплату на «Молодий комунар».

ПОНЕДІЛОК

18 ЛИПНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00 — Новини. 9.10 — К. т. Гімн України. 9.30 — К. т. Мультифільм. 10.00 — Фільм для дітей. 11.30 — К. т. «Грає лауреат міжнародних конкурсів З. Гімодієва». 14.00 — К. т. Документальний фільм «Сибір». 15.00 — О. Серафимович. «Залізний потік». 15.45 — К. т. «Білий дим». 17.00 — К. т. «Маленький шкляр». 17.30 — К. т. Концерт Бурятського державного ансамблю пісні і танцю «Байкаль». 18.00 — Новини. 18.15 — К. т. «У кожному малюнку — сонце». 18.30 — К. т. Т. Христинюк. Симфонія № 3. 18.45 — «Змагання гравців Естонської РСР». 19.30 — К. т. Відкриття Міжнародного дитячого фестивалю «Хай завжди буде сонце». 21.00 — «Час». 21.30 — К. т. Чемпіонат СРСР з футболу: «Динамо» (Київ) — «Динамо» (Тбілісі). По закінченні новини.

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — К. т. «Наша біографія». Річ 1933. 11.00 — К. т. Новини. 11.15 — Фільм-концерт «Юність Косцюка». 11.30 — Фільм «Пісня над хмарами». 15.20 — К. т. Другі Всесоюзні молодіжні ігри. Кішній спорт. 15.05 — К. т. Для дітей. «Сонечко». 16.35 — «Екран молодих». «Твій вічний час». 17.20 — «Партієне життя». Тележурнал. 18.10 — «Естафета юності». 18.30 — К. т. Любительська балета. 19.00 — К. т. «Вісті». 19.30 — Україна живе. 19.45 — Концерт. 20.00 — Чемпіонат СРСР з футболу: «Шахтар» — ЦСКА. 2-й тайм. 20.45 — «На добраніч, діти!». 21.00 — «Час». 21.30 — К. т. «Фестиваль на трасі дружби». 22.50 — К. т. Новини. 23.00 — Футбольний огляд.

ВІВТОРОК

19 ЛИПНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00 — Новини. 9.10 — К. т. Гімн України. 9.30 — К. т. Телефільм для дітей. «Черевички з золотими прикрасами». 1 серія. 10.35 — К. т. «Кубок міжнародної дружби». 11.00 — Документальний фільм. 15.00 — «Байки Косцюка». 15.30 — К. т. Фільм для дітей. «Морський мисливць». 16.45 — К. т. «Москвичі на морі в «Пітері»». 17.15 — К. т. «Один за всіх, всі за одного». 18.00 — Новини. 18.15 — К. т. Мультифільм. 18.35 — К. т. «Наука сьогодні». 19.05 — К. т. Концерт учнів Московського академічного хореографічного училища. 19.45 — К. т. «Обговорення проєкту Конституції СРСР». 20.00 — К. т. «Пісня даска і бачка». 21.00 — «Час». 21.30 — К. т. «Поезія». В. Маяковський. 22.15 — К. т. «Ваша думка». По закінченні новини.

ДРУГА ПРОГРАМА. 10.00 — К. т. Науково-популярні фільми. 11.00 — К. т. Новини. 11.15 — К. т. «Снігає Костянтин Огнєвой». 12.00 — Для школярів: «Юні господарі землі». 16.25 — Концерт органної музики. 16.55 — «Запорозька усмішка — стабільність». З досвіду Харківського заводу «Електромашини». 17.15 — Кінофестиваль. «Лейся, лейся, альбом». 17.30 — Колосел. «Дружби народів». Кіноархів. 18.00 — Фільм-концерт. «По сторінках улюблених опер». 18.30 — «Тюгарі — народ». 19.00 — К. т. «Вісті». 19.30 — «Обговорення проєкту Конституції СРСР». 19.45 — «Веселі ритми». 20.00 — Чемпіонат СРСР з футболу: «Дніпро» (Дніпропетровськ) — «Нефть» (Баку). 2-й тайм. 20.45 — «На добраніч, діти!». 21.00 — «Час». 21.30 — Виступає Державний ансамбль танцю Білоруської РСР. 22.05 — «Старт». 22.50 — «Україна живе». 23.00 — К. т. Новини.

Т. а. о.
Редактор М. СЕМЕНЮК.

Наша адреса і телефони

316050. ГСП. Кировоград 50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2.45.35, відділу пропаганди, відділу писів і масової роботи — 2.45.36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2.46.87.

БК 17052.

Обсяг 0,5 друка, арк.

Індекс 61197.

Зан. № 300.

Тираж 60 660.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДІЙ КОМУНАР» — орган Кировоградського обласного ЛКСМУ та Кіровоградської обласної ради. Газета публікується на українському мові.

Друкарня Ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах внутрішнього, поліграфії і книжкової галузі, м. Кировоград, вул. Гайки. 2.